AME05

การประชุมวิชาการเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 19-21 ตุลาคม 2554 จังหวัดกระบึ่

การออกแบบครีบหางจรวดแบบโค้งโดยระเบียบวิธีไฟไหต์เอลิเมหต์ **Rocket "Wraparound" Fin Design using Finite Element Method**

<u>อชิรกฤษฏ์ จุลนิพิฐวงษ์ 1</u> สมชาติ ลิขิตวิทยานิพนธ์² นัดดา จงไพโรจน์โฆษิต³ และไกรสุเนตร เห็มสุข⁴

^{1,2,3,4} สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม ชั้น 4 อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (แจ้งวัฒนะ) 47/433 หมู่ 3 ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 *ผู้ติดต่อ: achirakris.j@dti.or.th, 02 980 6198 ต่อ 619

บทคัดย่อ

้งานวิจัยนี้กล่าวถึงการออกแบบครีบหางจรวดแบบโค้ง (Wraparound Fin) ซึ่งประกอบด้วยครีบหาง (Fin) ี และแกนครีบหาง (Pin) ด้วยระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เพื่อเปรียบเทียบและเลือกใช้วัสดุและขนาดที่เหมาะสม การ ้ออกแบบกระทำโดยเลือกวัสดุครีบหางจำนวน 2 ชนิดได้แก่ 6061-T6 Aluminum Alloy และAISI 4130 Steel (Normalized at 870 °C) ขนาดความหนา 2 และ4 มิลลิเมตร เพื่อใช้กับจรวดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 100 มิลลิเมตร และใช้ 17-7PH Stainless Steel เป็นวัสดุสำหรับออกแบบแกนครีบหาง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 และ 4 มิลลิเมตร เขียนแบบชิ้นงานด้วยซอฟแวร์ Solidworks 2009 และวิเคราะห์ความแข็งแรงด้วยซอฟแวร์ ANSYS 13.0 โดยชิ้นงาน ้ได้รับแรงที่มากระทำอยู่ 2 แรงคือ 1.แรงเหวี่ยงหนีศูนย์เนื่องจากการหมุนของจรวดซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสมการ ทางฟิสิกส์ และ 2.แรงต้านอากาศเนื่องจากการเคลื่อนที่ของจรวด โดยในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาเฉพาะผลของแรงเหวี่ยง หนีศูนย์เท่านั้น ผลการศึกษาสามารถบ่งชี้ถึงวัสดุและขนาดที่เหมาะสมสำหรับทำครีบหางจรวดแบบโค้งให้ใช้งานได้ ้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย งานวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ความแข็งแรงและเลือกใช้วัสดุและขนาด ้ที่เหมาะสมสำหรับทำครีบหางจรวดแบบโค้งไม่เฉพาะแต่กับจรวดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 100 มิลลิเมตรเท่านั้น แต่ยัง สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับจรวดขนาดอื่นที่มีคุณลักษณะคล้ายกันได้อีกด้วย

้*ดำหลัก:* ครีบหางจรวด, ความแข็งแรงของวัสดุ, ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์, อากาศพลศาสตร์

Abstract

This paper presents the design of a rocket "wraparound" fin including fin and hinge pin using finite element method, to compare and select appropriate materials and sizes. Four types of material for the fins of a 100 mm diameter rocket were studied: 6061-T6 Aluminum Alloy and AISI 4130 Steel (Normalized at 870 °C), with thickness equal to 2 and 4 mm. 17-7PH Stainless Steel was selected for the hinge pins, with diameter equal to 2 and 4 mm. SolidWorks 2009 was used to create 3-D drawings and ANSYS 13.0 to analyze the strength. Two external forces act on the wraparound fins: 1.centrifugal force due to the spin of the rocket, which is calculated from the equation of motion and, 2. air resistance due to the motion of the rocket. This paper study effect of centrifugal force only. The study results indicated the optimum material and size for wraparound fins in terms of function and safety. This research can be used

AME05

as a guide in analyzing the strength and optimizing material and size for wraparound fins, not only for the 100 mm diameter rocket, but also for other rockets with similar features as well.

Keywords: Wraparound Fin, Strength of Material, Finite Element Method, Aerodynamics

1. บทนำ

ครีบหางจรวดแบบโค้งเป็นส่วนประกอบส่วน หนึ่งของจรวดที่ทำหน้าที่รักษาเสถียรภาพของจรวด เมื่อมีการเคลื่อนที่โดยอิสระในอากาศด้วยการบังคับให้ จรวดหมุนในระดับที่เหมาะสม โดยการออกแบบครีบ หางจรวดให้มีมุมเอียงเล็กน้อยและติดตั้งอยู่บริเวณ ด้านท้ายของจรวด ข้อดีของครีบหางจรวดแบบโค้งคือ สามารถพับเก็บเข้ากับลำตัวจรวดได้ ดังนั้นจึงสามารถ ออกแบบท่อยิ่งให้มีขนาดใหญ่กว่าจรวดเล็กน้อยได้[1] เมื่อจรวดเคลื่อนที่พันจากท่อยิ่งครีบหางจรวดจะกาง ออกด้วยแรงบิดของสปริง ในขณะที่จรวดกำลังหมุน อยู่ครีบหางจรวดจะได้รับแรงกระทำจากแรงเหวี่ยงหนี ศูนย์เป็นหลักซึ่งจะมีค่ามากน้อยขึ้นอยู่กับความเร็วใน การหมุนของจรวด หากออกแบบส่วนประกอบของ ครีบหางจรวด (ครีบหาง และแกนครีบหาง) ที่มีความ แข็งแรงไม่เพียงพออาจทำให้เกิดความเสียหายได้

งานวิจัยนี้สนใจการวิเคราะห์ความแข็งแรงของ ้ส่วนประกอบของครีบหางจรวดที่ถูกกระทำด้วยแรง เหวี่ยงหนีศูนย์ เนื่องจากชิ้นงานบางส่วนมีรูปร่าง ซับซ้อน การหาคำตอบด้วยการแก้ปัญหาสมการเชิง อนุพันธ์นั้นมีความยุ่งยากและเสียเวลามาก ดังนั้น ้งานวิจัยนี้จึงได้นำซอฟแวร์ ANSYS 13.0 ซึ่งใช้ ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์มาช่วยในการหาคำตอบ แทน เพื่อช่วยในการออกแบบและเลือกใช้วัสดุที่ ้เหมาะสม ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์เป็นเทคนิคการ วิเคราะห์เชิงตัวเลขสำหรับการหาคำตอบโดยประมาณ ของสมการเชิงอนุพันธ์ย่อยและสมการปริพันธ์ ข้อดีคือ ช่วยแก้ป[ั]ญหาและลดเวลาในการคำนวณสมการที่มี ความยุ่งยากซับซ้อนได้เป็นอย่างดี และเพื่อตรวจสอบ ความแม่นยำของการหาคำตอบด้วยวิธีนี้งานวิจัยนี้ยัง ได้นำคำตอบที่ได้ไปเปรียบเทียบกับผลการคำนวณ ด้วยสมการเชิงอนุพันธ์อีกด้วย

2.1 ความเค้นบริเวณข้อต่อสลัก

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

รูปที่ 1 แสดงภาพตัดขวางชิ้นงานประกอบ A B และ C

จากรูปที่ 1 ชิ้นงาน B และ C ยึดต่อกันด้วยสลัก A ชิ้นงาน B และ C ได้รับแรงดึง F' และ F ตามลำดับ โดยชิ้นงานแต่ละส่วนจะมีความเค้นเกิดขึ้นดังนี้

สลัก A จะได้รับความเค้นเฉือน (Shear Stress) สูงสุดบริเวณ Section D-D และ E-E (ตามรูปที่ 2) โดยอ้างอิงจาก [4] สมการความเค้นเฉือนคือ

รูปที่ 2 แสดงแรงที่กระทำกับสลัก A ชิ้นงาน B จะได้รับความเค้นตั้งฉาก (Normal Stress) สูงสุดบริเวณ Section G-G (ตามรูปที่ 3) โดย อ้างอิงจาก [4] สมการความเค้นตั้งฉากคือ

ชิ้นงาน C จะได้รับความเค้นตั้งฉาก (Normal Stress) สูงสุดบริเวณ Section G-G (ตามรูปที่ 4) โดย อ้างอิงจาก [4] สมการความเค้นตั้งฉากคือ

รูปที่ 4 แสดงแรงที่กระทำกับชิ้นงาน C 2.2 ความเค้นในคานโค้ง

การกระจายตัวของความเค้นที่เกิดขึ้นกับคานโค้ง จะมีลักษณะที่แตกต่างจากคานตรงเนื่องจากในคาน โค้งนั้นแกน Neutral จะไม่เป็นเส้นเดียวกับแกน Centroidal สำหรับสมการความเค้นในคานโค้งเป็น ดังนี้

รูปที่ 5 แสดงแรงที่กระทำกับคานโค้ง โดยอ้างอิงจาก [2] สมการของความเค้นที่เกิดขึ้น ที่ผิวด้านในคือ

$$\sigma_{bi} = \frac{Mc_i}{Aer_i} \qquad (4)$$

และสมการของความเค้นที่เกิดขึ้นที่ผิวด้านนอก

คือ

$$\sigma_{bo} = \frac{Mc_{o}}{Aer_{o}}$$
(5)

เมื่อ

$$r_{n} = \frac{(r_{o} - r_{i})}{\ln(r_{o} / r_{i})}$$
 (6)

2.3 ทฤษฎีความเสียหาย

ทฤษฎีความเสียหายในงานวิจัยนี้จะใช้ทฤษฎี ความเค้นวอนมิสเซส (Von Mises Stress) เนื่องจาก เป็นทฤษฎีใช้ผลจากการทดสอบวัสดุภายใต้ความเค้น ที่กระทำต่อวัสดุทุกทิศทาง ทำให้มีความปลอดภัยใน การออกแบบสูง โดยอ้างอิงจาก [3] สมการความเค้น วอนมิสเซสสามารถเขียนในรูปตัวแปรความดันย่อยดัง สมการที่ (7)

รูปที่ 6 แสดงส่วนประกอบของความเค้นในแต่ละ ระนาบ

โดยอ้างอิงจาก [3] เมื่อนำค่าความเค้นที่จุดคราก (Yield Strength) มาหารด้วยค่าความเค้นวอนมิสเซส ก็จะได้ค่าความปลอดภัย (Safety of Factor) ดังใน สมการที่ (8)

S.F.
$$=\frac{S_{yeild}}{\sigma_{ym}}$$
 (8)

2.4 ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ (Finite Element Method) หรือที่เรียกย่อๆว่า FEM คือเทคนิคการนำ ปัญหาที่เป็นสมการเชิงอนุพันธ์หรือสมการปริพันธ์มา

หาคำตอบโดยประมาณ เริ่มจากการแบ่งรูปร่าง ลักษณะของชิ้นงานนั้นออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยๆ และ จากแต่ละเอลิเมนต์ย่อยนี้เองเราจำเป็นต้องสร้าง สมการสำหรับเอลิเมนต์นั้น เมื่อได้สมการของแต่ละเอ ลิเมนต์แล้ว จึงนำสมการของทุกเอลิเมนต์มาประกอบ รวมกันก่อให้เกิดระบบสมการใหญ่ จากนั้นจึงกำหนด ปญหาของเงื่อนไขขอบเขต และแก้สมการใหญ่นั้นเพื่อ หาผลเฉลยโดยประมาณ โดยอ้างเองจาก [3] รูปแบบ ทั่วไปของสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหาคือ

$$D_{x}\frac{\partial^{2}\phi}{\partial x^{2}} + D_{y}\frac{\partial^{2}\phi}{\partial y^{2}} - G\phi + Q = 0 \qquad (9)$$

และรูปแบบของการเปลี่ยนรูปสมการเชิงอนุพันธ์ มาเป็นสมการไฟไนต์เอลิเมนต์คือ

> [K][φ]=[F] (10) [K]=เมตริกซ์ของความแข็งแกร่ง [φ]=ค่าคำตอบของปัญหา [F]=เมตริกซ์ของแรงภายนอก

3. อุปกรณ์การทดลอง

อุปกรณ์การทดลองประกอบไปด้วย

3.1 เครื่องคอมพิวเตอร์

3.2 Software Solidworks 2009 สำหรับเขียน แบบชิ้นงาน

3.3 Software ANSYS 13.0 สำหรับหาคำตอบ ของปัญหาด้วยระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์

4. วิธีการ

ในการทดสอบจะสมมติว่าจรวดเคลื่อนที่ไป ข้างหน้าด้วยความเร็ว 2 มัคและหมุนด้วยความเร็วรอบ สูงสุด 20 รอบต่อวินาที จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแข็งแรงของครีบหางสำหรับจรวด ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 100 มิลลิเมตร โดยเลือกใช้วัสดุ จำนวน 2 ชนิดได้แก่ 6061-T6 Aluminum Alloy และ AISI 4130 Steel (Normalized at 870 °C) ขนาดความ หนา 2 และ 4 มิลลิเมตร และวิเคราะห์ความแข็งแรงของ แกนครีบหางเลือกใช้ 17-7PH Stainless Steel ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 และ 4 มิลลิเมตร โดยมีขั้นตอน ดำเนินการดังนี้

4.1 สร้างแบบจำลองชิ้นงาน

การสร้างแบบจำลองของชิ้นงานสำหรับการ ทดสอบครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. ครีบหางขนาด 2 และ 4 มิลลิเมตร ดังแสดงในรูปที่ 7-8

รูปที่ 7 แสดงครีบหางขนาดความหนา 2 มิลลิเมตร

รูปที่ 8 แสดงครีบหางขนาดความหนา 4 มิลลิเมตร 2. แกนครีบหางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 และ 4 มิลลิเมตรดังแสดงในรูปที่ 9

รูปที่ 9 แสดงแกนครีบหางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 มิลลิเมตร (ซ้าย) และ 4 มิลลิเมตร (ขวา)

รูปที่ 10 แสดงแบบจำลองจรวด 100 มิลลิเมตร 4.2 กำหนดคุณสมบัติของวัสดุ

คุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ทำครีบหางจรวดเป็นดังนี้ ตารางที่ 1 คุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ทำครีบหาง

Broporty	Val	Linit		
Froperty	AI 6061-T6	AISI 4130	Unit	
Elastic Modulus	69	205	GPa	
Poissons Ratio	0.33	0.285		
Density	0.0027	0.00785	g/mm ³	
Tensile Strength	310	731	MPa	
Yield Strength	275	460	MPa	

ตารางที่ 2 คุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ทำแกนครีบหาง

Property	17-7PH	Unit
Elastic Modulus	204	GPa
Poissons Ratio	0.285	
Density	0.007865	g/mm ³
Tensile Strength	1650	MPa
Yield Strength	1590	MPa

4.3 วิเคราะห์และคำนวณแรงที่กระทำกับชิ้นงาน

แรงที่มากระทำกับครีบหางจรวดเนื่องจากการ หมุนและเคลื่อนที่ไปข้างหน้ามีอยู่ 2 แรงคือ แรงเหวี่ยง หนีศูนย์เนื่องจากการหมุนของจรวด และแรงต้านอากาศ เนื่องจากการเคลื่อนที่ของจรวด โดยงานวิจัยนี้พิจารณา เฉพาะแรงเหวี่ยงหนีศูนย์เท่านั้น

รูปที่ 11 แสดงแรงเหวี่ยงหนี่ศูนย์ที่เกิดขึ้นกับครีบหาง อ้างอิงจาก [5] สมการสำหรับคำนวณหาแรงเหวี่ยง หนีศูนย์คือ

$$F_{c} = m \omega^{2} r \qquad (11)$$

จะเห็นได้ว่าค่าแรงเหวี่ยงหนี่ศูนย์จะขึ้นอยู่กับ ความเร็วรอบและน้ำหนักของวัสดุ สามารถคำนวณหา ความเร่งสู่ศูนย์กลาง (A_c) และแรงเหวี่ยงหนี่ศูนย์ที่ กระทำกับครีบหางจรวดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 100 มิลลิเมตรที่ความเร็วของการหมุนสูงสุด 20 รอบต่อ วินาทีได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าแรงเหวี่ยงหนีศูนย์ที่เกิดขึ้นกับครีบหาง จรวดที่ทำจากวัสดุชนิดต่างๆ

Material	ขนาด (mm)		m (ka)	r	f	A_c	F _c
	Fin	Pin	(Kg)	(11)	(П2)	(in lau /s)	(11)
6061-T6	2	2	.075	.078	20	1231.727	92.379
Aluminium		4	.073	.079	20	1247.518	91.069
Alloy	4	2	.127	.082	20	1294.892	164.451
		4	.126	.082	20	1294.892	163.156
AISI 4130	2	2	.218	.078	20	1231.727	268.516
Steel		4	.213	.079	20	1247.518	265.721
	4	2	.371	.082	20	1294.892	480.405
		4	.367	.082	20	1294.892	475.225

4.4 การสร้าง Mesh และเงื่อนไขขอบเขต

4.4.1 ใช้ mesh แบบ Hex Dominate Method กับ แกนครีบหาง ดังรูปที่ 12

รูปที่ 12 แสดง Mesh ของแกนครีบหาง 4.4.2 ใช้ mesh แบบ Tetrahedral กับครีบหาง ดังรูป ที่ 13

รูปที่ 13 แสดง Mesh ของ Fin 4.4.3 เงื่อนไขขอบเขตที่ใช้ดังรูปที่ 14

รูปที่ 14 แสดงเงื่อนไขขอบเขตในการวิเคราะห์ เมื่อ A เป็นความเร่งสู่ศูนย์กลางที่เกิดขึ้น B, C, D คือจุดรองรับ

5. ผลการวิเคราะห์

5.1 ผลการวิเคราะห์ความแข็งแรงที่เกิดขึ้นกับครีบ หาง

จากผลการวิเคราะห์ด้วย Finite Element ความ เค้นที่เกิดขึ้นคือ Tension Stress เกิดขึ้นเนื่องจากแรง เหวี่ยงหนีศูนย์ที่เกิดขึ้นที่ตัวครีบหาง ดังแสดงในรูปที่ 15 และพบว่ามีค่าสูงสุดบริเวณตำแหน่ง A

รูปที่ 15 แสดง Tension stress สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ความแข็วแรงของ ครีบหางชนิดต่าง ๆ ตามตารางที่ 4 ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแข็งแรงของครีบหาง

Matarial	ขนาด		Tonsion	Sefety
	Fin	Pin		Salety
Fin	(mm)	(mm)	Stress (IVIPa)	Factor
6061-T6	2	2	107	2.6
Aluminium		4	35	7.9
Alloy	4	2	137	2.0
		4	54	5.1
AISI 4130	2	2	610	0.8
Steel		4	218	2.1
	4	2	938	0.5
		4	335	1.4

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าเมื่อน้ำหนักของครีบ หางเพิ่มขึ้นจะทำให้ค่าความเค้นมีค่าเพิ่มขึ้น เนื่องจาก แรงเหวี่ยงหนีศูนย์เพิ่มขึ้น

5.2 ผลการวิเคราะห์ความแข็งแรงที่เกิดขึ้นกับ แกนครีบหาง

จากผลการวิเคราะห์ด้วย Finite Element ความ เค้นที่เกิดขึ้นจะมีอยู่ 2 รูปแบบคือ Shear Stress และ

AME05

 Tension Stress เกิดขึ้นเนื่องจากแรงเหวี่ยงหนีศูนย์ที่
 เส้

 เกิดขึ้นที่ตัวครีบหาง ดังแสดงในรูปที่ 16 และ 17
 โด

 พบว่าค่าความเค้นสูงสุดที่เกิดขึ้นเป็นค่า Tension
 คว

 Stress เกิดขึ้นบริเวณตามรูปที่ 17
 คว

รูปที่ 16 แสดง Shear stress ที่เกิดขึ้นบนแกนครีบ

รูปที่ 17 แสดง Tension stress ที่เกิดขึ้นบนแกนครีบ หาง

สามารถสรุปผลวิเคราะห์ความแข็งแรงของแกน ครีบหางชนิดต่าง ๆ ตามตารางที่ 5 ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแข็งแรงของแกนครีบ หาง

Material	ขนาด (mm)		$\tau_{_{max}}$	$\sigma_{_{max}}$	0 5
Fin	Fin	Pin	(MPa)	(MPa)	э.г.
6061-T6	2	2	67	769	2.1
Aluminium		4	22	283	5.6
Alloy	4	2	89	1012	1.6
		4	31	384	4.1
AISI 4130	2	2	121	1063	1.5
Steel		4	45	400	3.9
	4	2	164	1491	1.1
		4	62	564	2.8

จากตารางที่ 5 พบว่าป[ั]จจัยที่มีผลกระทบต่อ ความเค้นที่เกิดขึ้นที่แกนครีบหาง ได้แก่ ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลางและแรงที่กระทำกับตัวแกนครีบหาง โดยขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ใหญ่ขึ้น จะทำให้ค่า ความเค้นลดลง และเมื่อมีแรงมากระทำมากขึ้นค่า

ความเค้นจะมากขึ้นตาม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี จากผลที่ได้ในตารางที่ 4 และ 5 ควรใช้เลือกใช้ ครีบหางที่ทำจากวัสดุ 6061-T6 Aluminium Alloy ขนาดความหนา 2 มิลลิเมตร และเลือกใช้แกนครีบ หางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 มิลลิเมตร

6. เปรียบเทียบผลการคำหวณ

เพื่อตรวจสอบความแม่นยำของการวิเคราะห์โดย ใช้ Finite Element ในงานวิจัยนี้จะใช้การเปรียบเทียบ ผลที่ได้กับการคำนวณทางทฤษฎี โดยจะใช้การ คำนวณ Shear Stress ที่เกิดขึ้นบริเวณใกล้จุดยึด ตำแหน่ง B ดังแสดงในรูปที่ 18

รูปที่ 18 แสดงบริเวณที่ใช้พิจารณา Shear stress ของ Pin เพื่อใช้เปรียบเทียบผลการคำนวน แกนครีบหางมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ 4 มิลลิเมตร มีจุดรองรับ 2 ตำแหน่ง และได้รับแรงเหวี่ยง หนีศูนย์จากตัวครีบหางเท่ากับ 90.844 N ดังนั้นค่า Shear Stress ที่เกิดขึ้นบริเวณจุดดังกล่าวมีค่าเท่ากับ

$$\tau_{B} = \frac{F}{2(\pi d^{2}/4)}$$
$$\tau_{B} = \frac{91.069}{2(\pi (4)^{2}/4)}$$
$$\tau_{B} = 3.624 \text{ MPa}$$

รูปที่ 19 แสดง Shear stress ที่ได้จาก Finite Element

จากรูปที่ 19 ค่า Shear Stress บริเวณดังกล่าว ที่วิเคราะห์ได้จาก Finite Element มีค่าประมาณ 3.6234 MPa

ดังนั้นค่าเปอร์เซนต์ความแตกต่างมีค่าเท่ากับ

% Difference =
$$\frac{(3.6234 - 3.624)}{3.624} \times 100$$

= -0.17 %

7.1 จากผลการวิเคราะห์ความแข็งแรงของครีบ หางจรวดดังแสดงในตารางที่ 4 พบว่าเมื่อน้ำหนักของ ครีบหางจรวดเพิ่มขึ้นจากทั้งการเปลี่ยนชนิดของวัสดุ ที่ใช้หรือขนาดของครีบหางที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ Tension stress ที่เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นด้วย

7.2 จากผลการวิเคราะห์ความแข็งแรงของแกน ครีบหางจรวดดังแสดงในตารางที่ 5 พบว่าเมื่อน้ำหนัก ของครีบหางจรวดเพิ่มขึ้นจะทำให้ Shear stress และ Tension stress ที่เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นด้วย

7.3 ขนาดที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบครีบ หางจรวด คือ เลือกใช้ครีบหางขนาดความหนา 2 มิลลิเมตร ทำจาก Aluminium Alloy 6061-T6 และ เลือกใช้แกนครีบหางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 มิลลิเมตร สำหรับวัสดุ 17-7PH Stainless Steel

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณหน่วยงานวิศวกรรมเคมีและวัสดุศาตร์ สถาบันเทศโนโลยีป้องกันประเทศ(องค์การมหาชน) ที่ ได้เอื้อเพื้อเอกสาร และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และ ขอขอบคุณหน่วยงานออกแบบและจำลองระบบ สถาบันเทศโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) ที่ได้เอื้อเพื้อคอมพิวเตอร์และซอฟแวร์ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ต่อการดำเนินงานการจัดประชุมวิชาการ เครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทยครั้งที่ 25

เอกสารอ้างอิง

 MIL-HDBK-762(MI) (1990). Design of Aerodynamically Stabilized Free Rockets, US Army Missile Command, Washington DC. [2] Steffen, J.R. (2010). Analysis of Machine Elements using Solidworks Simulation 2010, Schroff Development Corporation, Kansas.

[3] ศุภชัย ตระกูลทรัพย์ทวี และ สถาพร วังฉาย
 (2549). Solidworks/Cosmosworks ขั้นพื้นฐาน
 (วิเคราะห์ความแข็งแรง), กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม
 เทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

[4] มนตรี พิรุณเกษตร (2550). กลศาสตร์ของวัสดุ,กรุงเทพฯ: บริษัทวิทยพัฒน์ จำกัด.

[5] วีระศักดิ์ กรัยวิเซียร ธีระยุทธ สุวรรณประทีป และ สมาน เจริญกิจพูลผล (2548). กลศาสตร์วิศวกรรม ฉบับเสริมประสบการณ์ ภาคพลศาสตร์ (Dynamics), กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).

AME05